

РЕШЕНИЕ

№ 14262

гр. София, 08.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 15.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9571** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по Глава деветнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Евро Маркетинг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя Ф. С. Аккорнеро, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22002221004703-091-001 от 26.05.2022 г. издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията, и Л. Д. П. - ръководител на ревизията, двамата органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) С., изменен с Решение № 1274 от 15.08.2022 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при ЦУ на НАП.

Жалбата, с която е сезиран съда не съдържа конкретни доводи за незаконосъобразност на РА, освен искане за отмяната му в частта, в която не е отменена по реда на административното му обжалване. С последваща молба от процесуалния представител на „Евро Маркетинг“ ЕООД /л. 76/ е заявено оттегляне на оспорването в частта срещу извършеното увеличение на финансовите резултати на дружеството за 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. с неотчетени приходи от лихви, поради което с определение в о.с.з. на 06.03.2023 г. съдът е оставил без разглеждане жалбата срещу тази част от РА. Със същата молба на л. 76 процесуалният представител на "Евро маркетинг" ЕООД посочва, че дружеството поддържа жалбата във връзка с установените задължения за корпоративен данък за 2015 г., произтичащи от увеличение на финансовия резултат на дружеството за 2015 г. с разходи за външни

услуги по фактура, издадена от PMI MARKETING L.. Позовава се на представени в първото с.з. протоколи за извършена работа, които счита, че удостоверяват дейностите на доставчика. В писмени бележки по съществото на спора излага съображения срещу непризнаването за данъчни цели на разходите за услуги от PMI MARKETING L.. Твърди, че в хода на административното обжалване на ревизионния акт е представено оперативно споразумение от 12.05.2013 г. между „ЕВРО МАРКЕТИНГ“ ЕООД, в качеството си на главен изпълнител, и PMI MARKETING L., по силата на което ревизираното дружество създава система за промоции/продажба, в която потребителите могат да получат не само общи споразумения от винарни, консорциуми, асоциации предимно италиански, но и от други държави като Русия, О. кралство, Х. К. и др. Според споразумението PMI MARKETING L. ще участва в местни изложения на храни и вино, дегустации на вино, ще разработва система от дистрибутори, електронна търговия и т.н. За тази цел дружеството ще използва помещения под митнически контрол, за да работи като дистрибутор на вино. Съответно „ЕВРО МАРКЕТИНГ“ ЕООД, в качеството си на главна референтна компания ще позволява на своите потребители и бъдещите си партньори да планират множество нови проекти. Отбелязва, че към договора е налице декларация във връзка с липсата на постоянно установяване или база на територията на Република България от притежателя на доходите PMI MARKETING L.. Посочва, че за реалността на доставката на услуги свидетелства и декларация от PMI MARKETING L. до НАП във връзка с мястото на стопанска дейност на територията на Република България. Счита, че с декларацията се потвърждава, че PMI MARKETING L. е местно лице за данъчни цели на О. кралство, като същото няма постоянно установяване или база на територията на Република България. В тази връзка се позовава на издадено от данъчната администрация на О. кралство удостоверение за данъчно установяване. Жалбоподателят е категоричен, че в материалите по делото, във връзка с разходи за външни услуги, извършени от PMI MARKETING L., са представени протоколи за извършена работа от 16.12.2013 г., 19.12.2013 г. и 21.03.2016 г. Счита, че в протоколите се съдържа достатъчно конкретна информация, свързана с търговски панаири и събития, провели се в Русия, Х. К., Банг Кок и Л., на които са били презентирани италиански вина и типични продукти. Посочва, че за установяване на стойността на услугата органите по приходите са могли да извършат проверка по реда на обмена на информация с чужди данъчни администрации или да възложат пазарна оценка. Жалбоподателят е категоричен в позицията си, че няма основание отчетените като текущи разходи през 2015 г. по фактура от PMI MARKETING L. в общ размер па 38 725,45 лв. да не бъдат признати за данъчни цели. Претендира разноски.

Ответникът - директорът на Дирекция ОДОП С., чрез процесуален представител юрк. К., оспорва основателността на жалбата с препращане към мотивите в Решение № 1274 от 15.08.2022 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Извършената на жалбоподателя ревизия е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК. Възложена е в изпълнение на Решение № 1208/09.08.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С. /л. 98-105/, с което на основание чл. 155, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 155, ал. 4 от ДОПК е отменен предходен РА /л. 2 и сл. от

папка-приложение № 3, жълт класьор/ в частта на установените задължения за корпоративен данък за периодите от 01.01.2014 г до 31.12.2019 г. и на задълженията за данък по чл. 195 от ЗКПО за периодите от 01.01.2015 г. до 30.06.2015 г., от 01.01.2016 г. до 31.03.2016 г., от 01.03.2017 г. до 30.06 2017 г., от 01.10.2017 г. до 31.03.2018 г. и от 01.10.2018 г. до 31.03.2019 г., като административната преписка е върната на органа, издал ЗВР с указание за издаване на нова ЗВР за горепосочените видове данъци и периоди и провеждане на ревизионно производство, съобразно указанията в Решение № 1208.

В резултат на това е издадена Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР, л. 19) № Р-22002221004703-020-001 от 18.08.2021 г., връчена електронно на 13.09.2021 г. /л. 1 от приложение № 3, жълт класьор/. ЗВР е издадена от Х. Б. М. на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. С нея е определен ревизиращ екип в състав Л. Д. П. - главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и З. Г. К. - главен инспектор по приходите. Посочен е обхват на ревизията – задължения за корпоративен данък за периода 30.01.2014 - 31.12.2019 г. и данък върху доходите на чуждестранни юридически лица за периодите 01.01.2015 – 30.06.2015 г., 01.01.2016 г. – 31.03.2016 г., 01.03.2017 г. – 30.06.2017 г., 01.10.2017 г. – 31.03.2018 г., 01.10.2018 г. – 31.03.2019 г.

Първоначалната ЗВР е изменена със Заповед № Р-22002221004703-020-002/09.12.2021 г. /л. 21/, с която е удължен срока на ревизията до 11.02.2022 г.

За изясняване на обстоятелствата от значение за облагането са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на съставения Ревизионен доклад (РД) № Р-22002221004703-092-001/25.02.2022 г., връчен електронно на 08.03.2022 г. /л. 107/, срещу констатациите на който е подадено писмено възражение без приложени доказателства /л. 9-12 от приложение № 2 от делото/.

В хода на ревизията са събрани данни за ревизираното лице, вкл. правният му статут съгласно вписаните в Търговския регистър към Агенцията по вписванията данни и документи. Идентифицирани са свързаните с него лица, обектите на упражняваната дейност, кадровият потенциал на дружеството. Установено е, че осъществяваната от „Евро Маркетинг“ ЕООД дейност през ревизираните периоди е извършване на консултантски, промоционални и маркетингови услуги, проучвания на пазара и други дейности в областта на комуникациите, европейските проекти и други. Основната част от приходите се формира от организиране на мероприятия по участия на международни панаири, на представяния на конкретни продукти на производители, търговци, дистрибутори и осъществяване на директни контакти между тях. В предприятието е назначено едно лице по договор за управление на длъжност управител. Няма назначени лица на трудов договор.

За отстраняване на пропуските по установяване в цялост на фактическата обстановка съгласно указанията на решаващия орган в Решение № 1208/09.08.2021 г. и обективното издирване на обстоятелствата от значение за облагането по ЗКПО, в хода на ревизията са извършени процесуални действия и са събрани доказателства, отразени и коментирани в РД, представляващ неразделна част от РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на 15.11.2021 г., 09.12.2021 г. и 26.01.2022 г. на жалбоподателя са връчени 3 искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ, л. 36- л. 40, л. 73 от приложение № 1/, описани на стр. 2 и 3 в РД. Изискани са справки по приложени образци, декларации, обяснения,

извлечения от счетоводството на ревизирувания субект. С ИПДПОЗЛ от 26.01.2022 г. /л. 73 от приложение № 1/ са изискани заверени копия на договори с чуждестранни контрагенти, придружени с превод на български език, удостоверения за местни лица и декларации, че са действителните получатели на дохода, справка за предоставени услуги от чуждестранни доставчици, ведно с обяснения на кого са предоставени.

По исканията са представени част от документите. Не са представени документи по ИПДПОЗЛ от 22.01.2022 г., освен приложените на л. 278 – 283 от приложение № 2 копия на три броя инвойс фактури от 22.03.2016 г./л. 280/, 17.12.2013 г. /л. 281/ и 20.12.2013 г. /л. 282/ за извършени уъркшоп и промоционални дейности, две от които отразени в хронологична ведомост за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г., сметка 401/2 „Доставчици във валута“ /л. 278 от приложение № 2/.

Извършена е проверка на счетоводни документи за ревизирувания период в офис на дружеството, за което е съставен Протокол №1834986/25.01.2022 г. /л. 539 от приложение № 2/.

Съставен е Протокол № Р-22002221004703-П.-001/08.12.2021 г., с който са присъединени доказателствата от първата ревизия, представени по делото в приложение № 3, жълт класьор.

След анализ на събраните доказателства органите по приходите са констатирани три основания за корекция на декларираните данни за корпоративен данък по ЗКПО, като с оглед постановения с Решение № 1274/15.08.2022 г. правен резултат и извършеното с молба от 15.12.2022 г. оттегляне на жалбата, предмет на настоящата съдебна проверка е извършеното на основание чл. 26, т. 1 и т. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 и чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗКПО увеличение на финансовия резултат на дружеството за 2015 г. със сумата в размер на 38 725.45 лв., представляваща отчетени разходи за външни услуги по фактури, издадени от PMI MARKETING L.

Извършената корекция се основава на установяванията на органите по приходите /стр. 9 от РД/, че от страна на ревизираното дружество в хода на ревизията не са представени договори, от които да се установи вида на услугите, фактури, плащане, удостоверения за местно лице, заверени от съответните компетентни данъчни органи и придружени с превод на български език, декларации за липса на място на стопанска дейност и декларации за действителен притежател на дохода. Не са представени първични счетоводни документи по смисъла на Закона за счетоводството /ЗСч./, отразяващи вярно стопанските операции. Не е налице документална обосноваване. Не е представена изискана справка относно получени и предоставени услуги. Обобщено е, че не е установено въпросният разход да е свързан с отчетен приход и стопанската дейност на дружеството.

Горните констатации са оспорени е подаденото възражение срещу РД. Според издателите на РА аргументите на ревизираното лице по тази част от спора се свеждат до твърдението, че при ревизията изобщо не били анализирани договорите от посочения доставчик и че ревизиращият екип дори не ги е изискал. Констатирано е, че лицето не е приложило никакви доказателства към възражението. В тази насока в мотивите на РА /стр. 7 /е посочено, че с ИПДПОЗЛ са изискани от жалбоподателя заверени копия на договори с чуждестранните контрагенти /доставчици/, придружени с превод на български език, удостоверения за местни лица и декларации, че са действителните получатели на дохода. Констатирано е, че такива документи, относно PMI MARKETING L. не са представени, както при предходната ревизия, така и до издаване на настоящия оспорван РА. Не са представени и първични счетоводни

документи по смисъла на ЗСч., отразяващи вярно стопанските операции. Направено е заключение, че за този разход не е налице документална обосновааност. Не е представена и изисканата от ревизирания субект справка относно получени и предоставени услуги. В тази връзка в хода на ревизията не е установено въпросният разход дали е свързан с отчетен приход и стопанската дейност на дружеството. Издателите на акта са потвърдили становището на ревизиращия екип, че е останало неизяснено какъв е вида на услугата, от кого точно е извършена. Посочено е, че след като липсват удостоверения за местно лице, заверени от съответните компетентни данъчни органи, не става ясно съществува ли такова дружество и какви са индивидуализиращите го данни. Прието е, че липсата на декларация за място на стопанска дейност и декларация за действителен притежател на дохода в случая са от значение, тъй като са косвени доказателства за това, че съществува такова дружество и че същото е действителния извършител на отчетоводените разход услуги и респективно действителен получател на дохода.

Обобщено е, че на основание чл. 26, т. 1 и т. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 и чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗКПО не се признават за данъчни цели отчетените като текущи през 2015 г. разходи по фактура, издадена от PMI MARKETING L. в общ размер на 38 725,45 лв. В резултат с посочената сума е увеличен ФР на дружеството и са установени дължимите задължения за корпоративен данък.

Горните фактически и правни изводи са споделени от директора на Дирекция ОДОП С., който изцяло е потвърдил установяванията на органите по приходите и произтичащите от тях основания за корекция. Мотивирал се, че дружеството не е опровергало негативните констатации и формирани заключения. Оспорването се основава на общо описание на сключеното с PMI MARKETING L. споразумение и декларация, без да са приложени конкретни относими писмени доказателства. Обобщил е, че правилно по основание и размер с РА е извършена корекция на ФР за 2015 г. и жалбата в тази част на спора е неоснователна.

С определение от 31.10.2022 г. съдът е конституирал страните по делото и е разпределил доказателствеата тежест. На жалбоподателя е указано, че следва да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, включително: документалната обосновааност на отчетените през 2015 г. разходи за външни услуги, извършени от дружеството PMI Marketing L., както и тяхната връзка със стопанската дейност на „Евро Маркетинг“ ЕООД. Предоставена му е възможност да се запознае с ревизионната преписка, представи допълнителни доказателства и посочи доказателствени средства в подкрепа на доводите си. На основание чл. 171, ал. 5 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК, съдът е указал на жалбоподателя, че към документите, приобщени с ревизионната преписка, лисват такива, които да бъдат обвързани с фактури, издадени от PMI MARKETING L..

Със същото определение на ответника е указано, че е в негова тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, включително тези за извършване на съответните корекции на финансовия резултат на дружеството за финансовата 2015 г., както и изпълнението на законовите изисквания за издаването на РА. В негова тежест е да установи и компетентността на органите по приходите, издали РД и РА, респ. валидността на упражненото властническо правомощие.

В отговор от страна на жалбоподателя са представени три протокола за извършена работа, съответно от 16.12.2013 г., 19.12.2013 г. и 21.03.2016 г. (л. 66-69), които заедно с документите, приобщени към ревизионна преписка са приети като доказателства по

делото.

Допълнително са приети като доказателства по делото документи, удостоверяващи валидността на електронните подписи на органите по приходите, подписани ЗВР, РД и РА, вкл. такива за квалифициран електронен подпис и удостоверение от доставчика на електронни услуги.

Във връзка с направено от жалбоподателя оспорване е назначена и приета по делото съдебно-техническа експертиза, изпълнена от вещото лице инж. Д. К.. Вещото лице е изследвало валидността на електронните подписи на органите по приходите към датата на издаване на ЗВР, РД и РА съобразно съгласно изискванията на Регламент /ЕС/ № 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета от 23.07.2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар, както и валидирането на електронните документи. Отговорите в заключението на експерта ще бъдат обсъдени при преценка на валидността на РА.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годен за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В случая видно от ЗВР № Р-22002221004703-020-001/18.08.2021 г. ревизията на дружеството – жалбоподател е възложена от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 17, раздел I, т. 16 от нея). РА е издаден от органът, възложил ревизията и ръководителят на ревизията – Л. Д. П., т. е. от лица, разполагащи с материална компетентност съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК.

Към административната преписка са приложени доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица. Тяхната валидност е оспорена, във връзка с което е приетата по делото без възражения от страните съдебно-техническа експертиза. В противоречие с тезата на оспорващото дружество съдът намира, че отговорите на вещото лице не са състояние да опровергават валидността на електронно подписаните документи. След проверка на съдържанието на предоставения от ответника и приложен по делото оптичен диск, вещото лице е категорично, че по отношение на електронно подписания документ Заповед за възлагане на ревизия № Р-22002221004703-020-001/18.08.2021 г. лицето, което е подписало документа Т. Б. Г. е разполагал с валиден квалифициран електронен подпис на 18.08.2021 г., съгласно направените проверки на документа в системата за валидиране на електронни подписи към Държавна агенция „Електронно управление“, Електронно връчване. Този извод е направен след проверката на документа в системата за квалифицираната услуга за валидация на доставчика на квалифицирани удостоверителни услуги „Борика“ АД, за което са представени екранни снимки от извършеното изследване.

Идентични са установяванията и по отношение на електронно подписаните документи Заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия № Р-22002221004703-020-002/09.12.2021 г., Ревизионен доклад № Р-22002221004703-092-001/25.02.2022 г. и Ревизионен акт № Р-22002221004703-091-001/26.05.2022 г., чиито издатели е потвърдено от вещото лице, че са разполагали с валиден квалифициран електронен подпис към датите на подписването им – съответно 09.12.2021 г., 25.02.2022 г. и 26.05.2022 г. Констатациите на вещото лице сочат, че оспорените от жалбоподателя в рамките на съдебното производство електронни подписи отговарят на изискванията на чл. 3, точка 12 от Регламент /ЕС/ № 910/2014. Цитираната разпоредба предвижда, че "квалифициран електронен подпис" означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Съгласно т. 55 от Решение по дело С-362/21 на СЕС, при оспорване на такъв подпис в рамките на съдебно производство националният съд е длъжен да провери дали са изпълнени всички предвидени в чл. 3, т. 12 кумулативни условия, което го задължава по-специално да провери дали са изпълнени условията по чл. 26 и по приложение I към регламента. От отговорите на експерта се установява, че всеки един от служителите в ТД на НАП, подписали съответните оспорени от жалбоподателя електронни документи, са разполагали с валидни удостоверения за електронен подпис, а положените от тях в съответните електронни документи от ревизията са в периода на валидност на издадените удостоверения.

В решението на СЕС по дело С-362/21, т. 43 е посочено, че "... чл. 3, т. 12 от Регламент № 910/2014 поставя три кумулативни изисквания, за да може един електронен подпис да се счита за "квалифициран електронен подпис". Първо, електронният подпис следва да е "усъвършенстван електронен подпис", който съгласно чл. 3, т. 11 от този регламент трябва да отговаря на изискванията, посочени в чл. 26 от същия. Второ, подписът следва да е създаден от "устройство за създаване на квалифициран електронен подпис", което съгласно чл. 3, т. 23 от този регламент трябва да отговаря на изискванията, предвидени в приложение II към същия регламент. Трето, подписът трябва да се основава на "квалифицирано удостоверение за електронен подпис" по смисъла на чл. 3, т. 15 от Регламент № 910/2014. Съгласно тази разпоредба е необходимо въпросното удостоверение да бъде издадено от "доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги" и да отговаря на изискванията, предвидени в приложение I към този регламент. Проверката за съответствие с изискванията на приложение I не следва да се извършва единствено формално, тъй като "... обстоятелството, че имената на титуляря на електронния подпис, които той обичайно изписва на кирилица, са транслитерирани на латиница, не е пречка електронният подпис на титуляря да се счита за "квалифициран електронен подпис" по смисъла на този чл. 3, т. 12, стига този електронен подпис да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа и да може да го идентифицира, което следва да се провери от националният съд" (т. 4 от диспозитива).

При съобразяване на посоченото и отговорите в заключението на експерта, което на основание чл. 202 ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК съдът кредитира като компетентно и обективно изготвено, се налага извод, че РА е издаден от компетентни органи по приходите, след надлежно възложена ревизия, в предписаната от закона форма. Актът съдържа изискуемите реквизити, при липса на допуснати съществени нарушения на

административно-производствените правила, които да обуславят незаконосъобразност на акта. В хода на ревизионното производство доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способи. Съставени са съответните протоколи. В изпълнение на указанията в Решение № 1208/09.08.2021 г. са предприети съответните процесуални действия по обективно изясняване на обстоятелствата от значение за данъчното облагане. На ревизираното дружество са връчени три искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице, по което от дружеството са представени писмени доказателства, подробно описани в РД.

По материалната законосъобразност на акта, обусловена от преценката за законосъобразност на извършеното с РА увеличение на финансовия резултат за 2015 г. с отчетени от дружеството разходи за външни услуги от PMI MARKETING L.:

Съответен на доказателствата по делото е изводът на органите по приходите, че за тези разходи не са налице условията да се приеме, че са документално обосновани. Лисват каквито и да било документи, установяващи вида на извършваните услуги и тяхната връзка със стопанската дейност на жалбоподателя.

Не намира подкрепа в материалите по делото твърдението на жалбоподателя, че относимите писмени доказателства са представени в хода на ревизионното производство. В РД е отбелязано точно обратното и то съответства на доказателствената съвкупност, че от страна на ревизираното дружество не са представени договори, от които да се установи вида на услугите, фактури, плащания, удостоверения за местно лице, заверени от съответните компетентни данъчни органи и придружени с превод на български език, декларации за липса на място на стопанска дейност и декларации за действителен притежател на дохода. Не са представени първични счетоводни документи, освен коментираните по-горе три броя инвойс фактури, които не могат да се обвържат хронологично с отразените през 2015 г. разходи за външни услуги. Не е представена изисканата справка относно получени и предоставени услуги.

Такива документи не са приложени и с възражението срещу РД, видно от приложената на л. 9-12 от приложение № 2 от делото жалба. Поради това и процесуалната пасивност на ревизирия субект е в основата на аргументацията на издателите на РА, които в мотивната част на акта изрично посочват, че по връченото на ИПДПОЗЛ не са представени каквито и да било документи. Такива документи относно услугите от PMI MARKETING L. не са представени и при предходната ревизия, което обстоятелство действително се установява при прегледа на приобщените с Протокол № P-22002221004703-П.-001/08.12.2021 г. документи.

В противоречие с твърденията в жалбата опровергаващи констатациите на приходната администрация доказателства не са представени и при административното обжалване на РА. Копие от жалбата до директора на Дирекция ОДОП е приложена на л. 50 от делото и описана в писмо изх. № 53-06-4817/14.06.2022 г. /л. 55/ като придружена само с адвокатско пълномощно. Поради това коректно е установяването на решаващия орган, че оспорващият само описва, но не представя относими доказателства, вкл. сключеното с PMI MARKETING L. работно споразумение от 12.05.2013 г.

С въпросното споразумение се обосновава и поддържаната пред съда защитна теза. Но още при първоначалния преглед на документите към ревизионната преписка се установи, че към нея липсват каквито и да било относими към отчетените през 2015 г.

разходи на дружеството по фактури, издадени от PMI MARKETING L. /а и самите фактури/. Поради това и на основание чл. 171, ал. 5 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК съдът е указал на жалбоподателя, че към документите, приобщени с ревизионната преписка, лисват такива, които да бъдат обвързани с фактури, издадени от това чуждестранно юридическо лице. Със същото определение му е представена възможност до датата на съдебното заседание да се запознае с ревизионната преписка, представи допълнителни доказателства и посочи доказателствени средства в подкрепа на доводите си.

В отговор са представени единствено приложенияте на л. 67 и сл. протоколи за извършена работа от 16.12.2013 г., 19.12.2013 г. и 21.03.2016 г., които като частни документи нямат обвързваща съда доказателствена сила, още повече при отсъствието на каквито и да било други подкрепящи ги документи, установяващи вида на услугите в т.ч. и отразеното в тях споразумение от 12.05.2013 г. В протоколите е посочено, че в изпълнение на това споразумение изпълнителят PMI MARKETING L. е участвал в местни изложения и дегустации на храни и вино в Русия, извършвал е презентационни дейности в П., Х. К. и Банг Кок, организиран е конференция и състезание на сомелиерите в Банг Кок, където Ф. Акорнеро /управител на „Евро Маркетинг“ ЕООД/ е съдия-енолог, подготвил е и е взел участие в Лондонски панаир на виното, пряко е преговарял с производители на италиански вина и дистрибутори. За тези дейности по делото липсва каквато и да било документална следа за това кога, къде точно, как е организирано, какво е платено и по какъв начин предоставените от PMI MARKETING L. услуги са свързани с икономическата дейност на „Евро Маркетинг“ ЕООД. Прави впечатление и това, че протоколите не съдържат печат на дружествата, а подписите в тях за изпълнител и възложител са видимо еднакви, което е индиция, че са съставени за целите на съдебното производство единствено да обосноват защитната позиция на жалбоподателя. Тезата за документална обосновааност на отчетените през 2015 г. разходи за външни услуги, както и тяхната връзка със стопанската дейност на „Евро Маркетинг“ ЕООД, остана недоказана. Всъщност процесуалното усилие на жалбоподателя в рамките на съдебното производство преимуществено беше насочено към установяване на невалидността на РА, какъвто порок на акта по изложените по-горе съображения не се установява.

Съгласно чл. 26, т. 1 и т. 2 ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, разходи, несвързани с дейността, както и тези, които не са документално обосновани. Документалната обосновааност на разходите е регламентирана в чл. 10 ЗКПО. Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. В случая съответни на доказателствата по делото са изводите на органите по приходите за липса на условията за признаване за данъчни цели на отчетените от жалбоподателя за 2015 г. разходи за външни услуги, извършени от PMI MARKETING L., поради което законосъобразно на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗКПО с тях е увеличен финансовият резултат за 2015 г. и е определен произтичащото от него задължение за корпоративен данък.

Изложеното обосновава решаващ извод за законосъобразност на РА в оспорената му част.

При този изход на делото основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл. 161, ал. 1 ДОПК в размер на 3 748,04

лева съобразно чл. 7, ал. 2, т. 5, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 38 725,45 лева/. От страна на оспорващия не е направено изрично възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноси, поради което съдът не следва да обосноваността на размера им с оглед тълкуванията в Решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22.

По изложените съображения и на основание чл. 160 и чл. 161, ал. 1 ДОПК Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Евро Маркетинг“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22002221004703-091-001 от 26.05.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите С., в частта, изменена с Решение № 1274 от 15.08.2022 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, относно установените задължения за корпоративен данък за 2015 г., произтичащи от извършена корекция на финансовия резултат на дружеството със сумата на отчетените разходи за външни услуги от PMI MARKETING L..

ОСЪЖДА „Евро Маркетинг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя Ф. С. Аккорнеро, да заплати на Национална агенция за приходите, юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 3 748,04 лева /три хиляди седемстотин четиридесет и осем лева и 4 стотинки.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на ч. 137 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК.

СЪДИЯ;